

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **I., I. a S. C., Ž.**, IČO: X., zastúpený: JUDr. J. D., DrSc., advokát, K., proti žalovanému: **R. V. S., a. s., P.**, IČO: X., zastúpený: Č. & H., s. r. o., K., IČO: X. **o zdržanie sa nekalosút'ážného konania**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2011, č. k.: 9Cbs 33/2004-737, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2011, č. k.: 9Cbs 33/2004-737 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v sume 10 634,74 EUR.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou, došlou 12. marca 2004, uplatnil právo na uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa nekalosút'ážného konania, spočívajúceho v klamlivom označení tovaru, ktorým poškoduje spotrebiteľa tak, že cena predávaného tovaru, vyznačená na cenovkách v jeho prevádzkach, v okamihu ponuky je nižšia, než cena toho istého tovaru skutočne účtovaná pri pokladni. Zároveň si uplatnil právo na náklady žalovaného uverejniť výrok rozsudku v lehote do jedného mesiaca odo dňa jeho právoplatnosti v dvoch denníkoch s celoslovenskou pôsobnosťou, určených podľa výberu žalobcu v rozsahu pol strany vydania a v elektronických médiách Slovenská televízia a Súkromná televízna spoločnosť Markíza v dvoch po sebe nasledujúcich pracovných dňoch v čase bezprostredne predchádzajúcom začatiu hlavnej spravodajskej relácie o 19:00 hod., resp. o 19:30 hod. formou písomného a čítaného slova. Žalovaný mal byť zaviazaný vyplatiť

na účet žalobcu preddavok v sume 1 000 000,-- Sk na uverejnenie výroku, a zároveň na náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26. mája 2005 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 19. apríla 2007, č.k.: 6Obo 364/2005-571 tento rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v B. na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa nevyhodnotil žalobcom predložené doklady, má posúdiť, či žalobcom tvrdené konania žalovaného sú konaním nekalej súťaže. Následne mal súd prvého stupňa rozhodnúť aj o návrhu žalobcu o uverejnení právoplatného rozsudku na náklady žalovaného.

Žalobca podaním zo 16. októbra 2008 navrhol zmenu návrhu. V tomto podaní žalobca označil ako účastníka konania na strane žalovaného ako R. V. S., a. s., B., pričom v návrhu výroku uviedol, že žalobca žiada súd, aby rozhodol, že C. S., a. s., je povinný zdržať sa nekalosúťažného konania.

Súd prvého stupňa rozhodol opätovne rozsudkom z 21. októbra 2008, žalobu zamietol z dôvodu, že upravený petit žaloby zo 16. októbra 2008 sa týka obchodnej spoločnosti C., a. s., B., ktorá nie je účastníkom konania. Najvyšší súd uznesením z 31. marca 2009, č. k.: 6 Obo 2/2009 tento rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Na pojednávaní 17. júna 2010 žalobca predložil podanie v znení zmena návrhu na výrok súdneho rozhodnutia. Súd prvého stupňa uznesením z 29. júna 2010 pripustil zmenu žaloby.

Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zmeny žaloby, ktorú uznesením z 29. júna 2010 pripustil. Vychádzajúc z 1. bodu návrhu výroku rozhodnutia, s prihliadnutím na doklady doložené do spisu zo strany žalobcu, žalovaného a vykonané dokazovanie svedeckými výpoveďami súd prvého stupňa nároku žalobcu nevyhovel. Výrok petitu: „1. žalovaný je povinný zdržať sa klamlivého označovania tovaru, ktorým poškodzuje spotrebiteľa tak, že cena predávaného tovaru na cenovkách v jeho predajniach je nižšia, ako cena toho istého tovaru účtovaná pri pokladni“ je neurčitý, nepresný a z toho dôvodu nevykonateľný.

Žalobca v priebehu súdneho konania niekoľkokrát menil, upravoval navrhovaný výrok rozsudku. Žalobca si uplatnil nárok, vychádzajúc z dôvodov žaloby a ďalších písomných podaní a vykonávaným dokazovaním, spočívajúcich v realizácii akcií na zľavu z ceny určitých druhov tovarov, vykonávaných žalovaným v konkrétnom období. Z takto formulovaného bodu 1. petitu nie je možné zistiť, či sa jedná o jeden druh tovaru alebo viac druhov tovarov, resp. výrobkov a či si žalobca uplatňuje svoje právo v súvislosti s tými druhmi tovarov, ktoré sú ponúkané v akciových cenách. Vzhľadom na to, že žaloba bola v časti bodu 1. petitu zamietnutá, súd zamietol žalobu aj v zostávajúcej časti, týkajúcej sa uverejnenia právoplatného rozsudku a úhradou nákladov žalobcu, spojenou s uverejnením rozsudku. Vychádzajúc z dôvodov zamietnutia žaloby súd prvého stupňa nevyhodnocoval jednotlivé dôkazy predložené sporovými stranami ako v danom štádiu konania za nadbytočné. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na ust. § 5 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a uviedol, že žalobca je zastúpený advokátom a v danom prípade nebol potrebný postup v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. Podanie žalobcu zo 17. júna 2010 bolo úplné a zrozumiteľné, súd z tohto podania vedel, čo sa navrhuje a v akom rozsahu. Obsah formulácie petitu, v nadväznosti na jeho presnosť, určitosť a vykonateľnosť súd posudzoval pri rozhodovaní vo veci samej. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Uviedol, že konštatovanie súdu prvého stupňa, že žalobca niekoľkokrát menil, upravoval petit, je vecne správne. Zmeny výroku však nemali povahu zásadných zmien. Podstatou úprav výroku vždy bolo zvyšovanie trov žalovaného v rozsahu výdavkov určených na uverejnenie súdneho rozhodnutia v masmédiách. Pohyb cien reklamy na trhu printových a elektronických masmédií v Slovenskej republike bol hlavnou príčinou pre zmeny návrhu na výrok rozhodnutia. Okrem toho, ak zmena návrhu splní podmienky uvedené v § 95 ods. 1 a 2 O. s. p. a súd zmenu návrhu pripustí, je bez právneho významu, či má súd rozhodnúť o výroku v pôvodnom znení alebo o zmenenom návrhu.

Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je príliš jednoduché o zložitej právnej otázke. Zároveň ide o zmätočné rozhodnutie, ktoré je gramaticky aj právne nesprávne formulované. Súd prvého stupňa hodnotil tento návrh ako nevykonateľný, lebo v ňom chýba identifikácia dodávateľov, prípadne výrobcov a druhov výrobkov, ktoré je žalovaný povinný označovať cenou, akú za tovar skutočne účtuje pri pokladnici. Súd zároveň uplatnil požiadavku na individualizáciu výrobkov, ktorá je svojou podstatou nezmyselná a protiprávna, pretože popiera účel ochrany ustanovenej Obchodným zákonníkom na ochranu pred nekalou súťažou. V obchodnej činnosti, podliehajúcej úprave Obchodným zákonníkom sú činnosti všeobecnej povahy, ktoré sa nedajú konkretizovať do jednoznačnej individualizácie výrobku, výrobcu alebo oboch. Takú všeobecnú povahu má aj nekalosúťažné správanie, súvisiace s označovaním ceny. Vykonateľnosť súdneho príkazu, aby sa účastník hospodárskej súťaže zdržal správania, ktoré má nekalosúťažnú povahu, sa musí zabezpečovať inak, ako si to predstavuje súd prvého stupňa podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol, že žalobcovi nejde o ochranu individuálneho spotrebiteľa pri nákupe jedného druhu tovaru, ale o druhovú ochranu všetkých spotrebiteľov pred nekalou praktikou, ktorú pri označovaní používa žalovaný. Nesprávne označovanie ceny, ktorá je nižšia v okamihu ponuky, než pri účtovaní pri pokladni, sa nespája s konkrétnymi druhmi tovarov a služieb, ktoré predajca vždy a stále označuje nesprávnym údajom o cene. Označovanie ceny pri ponuke na regáli a účtovanie inej ceny pri pokladni podlieha zákonitostiam náhody. Je nepredvídateľné, ktorý druh tovaru bude nesprávne označený. V súlade s týmito okolnosťami žalobca požiadal súd o všeobecný výrok, aby sa dosiahol generálny súlad správania sa žalovaného v súlade s platnou úpravou. Súd prvého stupňa navrhnutý bod 1 výroku nesprávne hodnotil ako nevykonateľný výrok. Žalobca v žalobe neuviedol, že si uplatňuje právo na správne označenie ceny tovaru za „akciové“, t.j. znížené ceny. Zúženie predmetu sporu na predaj akciového tovaru a jeho označovanie v súlade so zákonom predstavuje neprijateľný zásah súdu do vymedzovania predmetu konania. Svedkovia vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam v časti výpovedí, ktoré sa týkali klamania spotrebiteľa pri akciových ponukách, vypovedali nad rámec žaloby. Na svedeckých výpovediach je právne relevantné iba to, čo svedkovia uvedú k skutkovému stavu vymedzenému v návrhu na konanie. Súd je viazaný žalobcovým návrhom na konanie a jeho zmenami, a nie svedeckými výpovedami.

Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 230/04, ktoré sa týkajú práva účastníka na riadne

odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ako práva na spravodlivý proces. Uviedol, že žalobca podal návrh na konanie z právneho dôvodu nekalosúťažného správania žalovaného ako účastníka hospodárskej súťaže. Otázkou zásadného právneho významu bolo, či správanie žalovaného patrí k činnosti hospodárskej súťaže a či spĺňa všetky podmienky nekalej súťaže podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nenachádza jediná z odpovedí na právne kľúčové otázky sporu. Súd prvého stupňa v okolnostiach prípadu nedal jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v predchádzajúcich fázach konania v odvolacom konaní trikrát zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vypočul uvedené osoby na ústnom pojednávaní. Navrhnutí svedkovia potvrdili skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré súd prvého stupňa v pôvodnom konaní hodnotil ako nepreukázané. Súd prvého stupňa v druhom konaní o odvolaní vytvoril odôvodnenie, podľa ktorého hodnotenie dôkazov nie je pre rozhodnutie súdu relevantné, nakoľko žalobca zmenil pôvodne vykonateľný výrok na nevykonateľný. Súd prvého stupňa ozrejmil skutkový stav sporu, nie je potrebné, aby sa s vecou znovu zaoberal. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O. s. p. a žalobe v zmysle navrhovaného petitu vyhovel, prípadne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v B. na ďalšie konanie. Ak odvolací súd nevyhoví odvolaniu žalobcu, žalobca žiada, aby odvolací súd podľa § 238 ods. 3 O. s. p. priznal žalobcovi právo podať dovolanie z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že všetky otázky, ktorými sa súd prvého stupňa zaoberal, mali svoju právnu relevanciu pre rozhodnutie vo veci, pričom žiadnu právne významnú otázku tohto sporu neopomenul skúmať. Spôsob, akým sa súd s vyššie uvedenými otázkami postupne vysporiadal, bol dostačujúci pre vydanie zákonného a vecne správneho rozhodnutia v tomto spore. Žalovaný považuje za dostatočne preukázané a argumentačne podložené, že žiadne konanie, ktoré vytýka žalobca, nenapĺňa znaky nekalosúťažného správania. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný robí všetky potrebné opatrenia, aby sa predišlo výskytu nesprávnej cenovej informácie na ponúkaných výrobkoch. Nie je v silách žalovaného dosiahnuť stav, keď prípady nesprávnej cenovej

informácie úplne vymiznú a nevyskytnú sa v budúcnosti už vôbec. Pri predaji v hypermarkete, spočívajúcom v predaji niekoľko tisíc položiek tovaru, ktorých počet a cena sa prakticky neustále mení, môže byť nulový výskyt tohto negatívneho javu pravdepodobne len nespľniteľnou ambíciou ktoréhokoľvek podnikateľa. Zároveň žalovaný poukázal aj na absurditu žalobného návrhu. Tak ako predchádzajúce i posledné upravené znenie petitu žaloby pozostáva z viacerých čiastkových nárokov, štylizovaných obsahovo zmätočne, niekedy až nevykonateľne a v časti v zjavnom rozpore so zákonom. Vzhľadom na status žalobcu a na znenie § 54 ods. 1 Obchodného zákonníka je zrejmé, že žalobca bol oprávnený uplatniť len dve z celkového počtu piatich skupín možných nárokov pri nekalej súťaži, t. j. v žalobe mohol žiadať len právo na zdržanie sa konkrétneho nekalosúťažného konania a právo na odstránenie závadného stavu. Ostatné tri druhy nárokov z nekalosúťažného konania (právo na poskytnutie zadosťučinenia, na náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia) takáto právnická osoba žiadať nemôže. Okrem práva uverejniť rozsudok, požaduje žalobca priznať ďalšie samostatné práva na uskutočňovanie ďalších nadväzujúcich činností po prípadnom vydaní rozsudku v jeho prospech. Žalobca žiadal priznať právo, aby okrem 6-násobného uverejnenia rozsudku v tlačенých médiách mal právo uskutočniť zverejnenie rozsudku internetovou kampaňou, a zároveň prostredníctvom výroby distribúcie a časovo neobmedzeného rozširovania veľkého množstva letákov. Okrem toho žalobca požadoval, aby súd uložil žalovanému povinnosť angažovať na vlastné náklady súkromnú bezpečnostnú službu, ktorá by poskytovala budúcim rozširovateľom daných letákov ochranu. Takto vymedzený nárok je nielen obsahovo neurčitým nárokom, pre žalovaného neprimerane prísny, potencionálne právne nedovoleným. Takéto žalobcom požadované mnohopočetné zverejnenie rozsudku presahuje rámec práva podľa § 55 ods. Obchodného zákonníka a je skôr perzekvovaním samotného žalovaného a vykazuje podobu satisfakčného nároku, na uplatnenie ktorého žalobca ani nebol aktívne legitimovaný. Rovnako neobvyklý je aj požadovaný spôsob úhrady nákladov súvisiacich so zverejnením rozsudku a ďalšími opísanými činnosťami. V žalobe žalobca požaduje, aby žalovaný uhradil náklady vo fixnej stanovenej sume, ktorá je nielen extrémne vysoká, no ktorú by mal žalovaný vyplatiť vopred, a takmer celú. Takto definovaná požiadavka žalobcu nie je požiadavkou na úhradu nákladov zverejnenia rozsudku, ale neprípustnou požiadavkou na komplexné financovanie činnosti žalobcu v budúcich obdobiach. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O. s. p. a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Zároveň požiadal, aby odvolací súd nevyhovел požiadavke žalobcu na vyslovenie prípustnosti dovolania, keďže

nejde o vec zásadného právneho významu. Ďalej navrhol, aby súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca sa v predmetnom konaní žalobou domáha, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým zaviaže žalovaného zdržať sa nekalosúťažného konania - klamlivého označovania tovaru, ktorým poškodzuje spotrebiteľa tak, že cena predávaného tovaru na cenovkách v jeho predajniach je nižšia, ako cena toho istého tovaru účtovaná pri pokladni a žalobca je oprávnený uviesť na náklady žalovaného právoplatný rozsudok.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že navrhovaný petit je neurčitý, nepresný a tým nevykonateľný. Súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, avšak jednotlivé dôkazy nevyhodnotil, resp. neuviedol, ktoré dôkazy preukazujú uplatnený nárok. Z dôvodu, pre ktorý bola žaloba zamietnutá, považoval súd vyhodnotenie dôkazov za nadbytočné.

Súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu právnomu záveru, že navrhovaný výrok bodu 1. rozhodnutia je nevykonateľný. Žalobcom navrhovaný petit je formulovaný jasne, je určitý a vykonateľný. Úmyslom žalobcu bolo, aby súd zviazal žalovaného zdržať sa klamlivého označovania cien tovaru vo všeobecnosti. Zo žaloby a vykonaného dokazovania vyplýva, že by ani nemohlo ísť o jeden druh tovaru, viac druhov tovaru alebo tovar od určitých dodávateľov alebo výrobcov tak, ako to tvrdí súd prvého stupňa. Je zrejmé, že nesprávne označovanie cien na regáli a následné účtovanie inej ceny pri pokladni sa nespája s konkrétnymi druhmi tovaru. Je vopred nepredvídateľné, na ktorom tovare je nesprávne označená cena. V prípade, ak by bol žalobca zviazaný zdržať sa klamlivého označovania ceny na konkrétnom tovare, takýto výrok rozsudku by nemal svoj význam vo vzťahu k ostatným druhom tovaru, ktorých ceny by aj naďalej boli nesprávne označené. Rovnako by to ani neprineslo očakávaný účel v zmysle § 53 Obchodného zákonníka, ktorého účelom je odstránenie závadného stavu. Tak, ako uviedol žalovaný, že je distribútorom niekoľko tisíc tovarov, ktoré ponúka vo svojich predajniach, nebolo by možné ich zahrnúť do petitu. A okrem toho ceny na nie všetkých druhoch tovaru sú nesprávne označené. Tak, ako uviedol

žalobca a rovnako to vyplýva aj z dokazovania, podlieha to zákonitostiam náhody, že cena na tom ktorom druhu tovaru je iná, uvedená v ponuke na regáli, a následne iná účtovaná pri pokladni.

Súd je viazaný návrhmi účastníka a rozhoduje v zmysle navrhovaného výroku rozsudku. To neznamená však, že je viazaný presnou formuláciou žalobcom navrhovaného výroku. Súd nepostupuje v rozpore so zákonom, keď s použitím iných slov vo výroku vyjadrí také isté práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáha.

Odvolačný súd sa stotožnil s odvolateľom, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je odôvodnené v súlade s ust. § 157 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolačný súd dospel k záveru, že v danom prípade v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., keď postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Napriek tomu, že súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, tieto dôkazy nevyhodnotil, rovnako sa nevyšporiadal s námietkami žalobcu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol iba skutočnosti, prečo považuje navrhovaný petit za nevykonateľný. Súd prvého stupňa mal ako zásadnú otázku riešiť, či žalobcom tvrdené konanie žalovaného je porušením dobrých mravov súťaže, či k nemu došlo v rámci hospodárskej súťaže a či toto konanie je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom v zmysle § 44 Obchodného zákonníka, resp. či žalobcom tvrdené konanie žalovaného je nekalou súťažou. Súd prvého stupňa sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom konaní už uznesením z 19. apríla 2007, č. k. 6 Obo 364/2005-571, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa z 26. mája 2005 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto uznesení uviedol, aby súd prvého stupňa v ďalšom konaní vykonal navrhnuté dôkazy a takto vykonané dôkazy posúdil, či tvrdené konanie je konaním nekalej súťaže. Súd prvého stupňa navrhované dôkazy vykonal, ale tieto dôkazy nevyhodnotil a vec právne neposúdil.

Tým že odvolací súd napadnuté rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, porušil právo účastníka na spravodlivý súdny proces v zmysle § čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa vyhodnotí účastníkmi predložené dôkazy, posúdi zákonným spôsobom vykonané dôkazy (listinné dôkazy, svedecké výpovede) a zistí, či žalobcom tvrdené konanie žalovaného je konaním nekalej súťaže. Následne súd prvého stupňa rozhodne aj o návrhu žalobcu na uverejnenie rozsudku na náklady žalovaného v zmysle § 55 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na uvedené vyššie Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová